

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Oratorij eius paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

solis ad studendum poterat uti, lucernulæ suæ lumen extinguebat. Re qualibet, quæ utenda ei dabatur, facillimè erat contentus, nec umquam doloris vlllo signo minus sibi satisfactum esse ostendebat, quin petendis necessarijs verecundum se domesticis opificibus præstabat. A Patre quodam ad Cardinalem Bellarminum adductus, cum rogaretur deinde domi, nihilne ei Cardinalis dedisset; nihil dedisse respondit, neque etiam si obtulisset, fuisse accepturum: quo responso ad Cardinalem relato, laudatus ab eo fuit; narrante eandem illam fuisse beati Aloysij conditionem, qui pauperrimus esse gestiebat.

*Paupertas
oratorij.*

Toto contubernij separati tempore, non alia Crucis imago in eius oratoriolo fuit, quàm è vili rudiq̃ue ligno, atramento picta, altitudine palmæ, ante quam orabat prostratus. Ad ægri morientisq̃ue lectulum parieti affixa erat chartacea imago Virginis infantulum IESVM brachio complexæ, nec absimilis altera haud procul museoli mensâ. Rosario utebatur ebenino, sed obsoleto, nec integro; præstantioribus, quæ subinde offerebantur, repudiatis; negans altero se egere, quamdiu vile illud suum haberet. Optabat res verustas sibi utendas dari tamquam pauperi, & pro suo in paupertatem affectu, ipsas chartæ, in quâ scribebat, oras explebat, litteris in angustum,

stum, parcimoniae studio, compressis. Magna ^{Cura ni-}
 seruabat cura res v'sibus suis datas, dicebat- ^{torq; su-}
 que, nos similes debere esse statuis, quibus ^{pellectilis}
 sus deque est, an nouo an vetere induantur ^{conseruan-}
 vestimento, an nudae sint, an ornatae. Supel-
 lectilem omnem mundam custodiebat, non
 inanis alicuius munditiae studio, sed obse-
 quio legis, iubentis rationem nitore ab vno-
 quoque habendam. Cubiculo non prius ex-
 ibat, quam mensulam decenter composuisset.
 Vesperi cum ad somnum in lectulo se
 componeret, eo se locabat situ, quo supra de
 Tyrocinijs eius moribus dictum est; in eoque
 noctem totam immotus constanter ad auro-
 ram usque perseuerabat. Rogatus, qua ratio-
 ne dormiret; respondebat: Cum ad primam
 surgendum mihi est, expergiscor hora primam;
 cum in secundam dormiendi mihi facta co-
 pia est, somno non excitor ante secundam.
 A Ministro iussus erat praesto esse Rectori
 Sacrum semper a primam aurore oratione fa-
 cienti. At Rector, de tenui eius valetudine
 monitus, eo munere liberatum, dormire in
 alteram iussit horam. Ioannes morem gessit;
 contubernalemque suum obtestatus est,
 mane nullam sui ut habitam recordatione surge-
 ret, strepitumque ciceret, aut quiesceret, per-
 inde atque si ipse abfuisset, eam se gratiam
 diuinitus obtinuisse, ut nocte totam altissime
 dormiat,